

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Informacje krajowe i formularze online na potrzeby rozporządzenia nr 655/2014

Czym jest europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym?

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym umożliwia sądowi jednego z państw członkowskich UE **zamrożenie środków** na rachunku bankowym dłużnika w **innym państwie członkowskim UE**. Z możliwości tej można skorzystać jedynie w sprawach o charakterze transgranicznym, przy czym sąd prowadzący postępowanie lub miejsce zamieszkania wierzyciela musi znajdować się w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym prowadzony jest rachunek bankowy dłużnika.

Ułatwia to **odzyskiwanie długów** w UE.

Postępowanie w sprawie wydawania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym zostało określone w [rozporządzeniu \(UE\) nr 655/2014](#).

Stanowi ono **alternatywę** dla postępowań dostępnych w poszczególnych państwach członkowskich.

Rozporządzenie stosuje się od dnia 18 stycznia 2017 r.

Korzyści

Postępowanie toczy się **szybko** i odbywa się **bez informowania dłużnika** (*ex parte*).

Takie **działanie z zaskoczenia** uniemożliwia dłużnikom *przeniesienie, ukrycie* lub *wydanie* pieniędzy.

Czy postępowanie to ma zastosowanie do wszystkich państw UE?

Nie. Rozporządzenie nie ma zastosowania do Danii i Zjednoczonego Królestwa.

Oznacza to, że:

- wierzyciele zamieszkujący w Danii lub w Zjednoczonym Królestwie **nie mogą wystąpić** o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym;
- nie można uzyskać europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym** prowadzonym w Danii lub w Zjednoczonym Królestwie.

Jak wystąpić o wydanie nakazu

Właściwe formularze oraz więcej informacji można znaleźć [tutaj](#).

Wszystkie formularze można wypełnić online.

Pamiętaj: *Nie trzeba znać* i podawać *szczegółowych informacji* dotyczących rachunku, który ma być zamrożony (np. jego numeru) - wystarczy podać **nazwę banku**, w którym prowadzony jest rachunek. Jeżeli nazwa banku, w którym dłużnik posiada rachunek bankowy, jest nieznana, rozporządzenie przewiduje możliwość zwrócenia się do sądu o jej ustalenie.

Treść wszystkich formularzy dotyczących europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym reguluje [rozporządzenie wykonawcze Komisji \(UE\) nr 2016/1823](#).

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.

Ostatnia aktualizacja: 19/02/2019

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym - Niemcy

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Wyznaczone sądy(211 Kb) to sądy rejonowe (*Amtsgerichte*) oraz krajowe (*Landgerichte*).

Jeżeli wierzyciel uzyskał już dokument urzędowy, sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym jest sąd, w którego okręgu sporządzony został ten dokument.

Właściwość rzeczową sądów określa się na podstawie ogólnych przepisów niemieckich dotyczących organizacji sądów i obowiązujących kodeksów postępowania sądowego.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Właściwym organem ds. informacji zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 pozyskującym informacje dotyczące rachunków bankowych jest Ministerstwo Sprawiedliwości (*Bundesamt für Justiz*).

Z Ministerstwem Sprawiedliwości można się skontaktować pod następującym adresem:

Bundesamt für Justiz
Adenauerallee 99-103
53113 Bonn
Deutschland
Tel.: +49-228 99 410-40
E-Mail: EU-Kontenpfaendung@bfj.bund.de

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

W celu zgromadzenia informacji o rachunku bankowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 Ministerstwo Sprawiedliwości (*Bundesamt für Justiz*) może zwrócić się do Centralnego Urzędu Skarbowego (*Bundeszentralamt für Steuern*), by uzyskać on następujące dane od instytucji kredytowych:

datę utworzenia oraz datę zamknięcia rachunku bankowego, nazwę posiadacza rachunku oraz, w przypadku osoby fizycznej – datę urodzenia.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Wyznaczone sądy(233 Kb) to sądy rejonowe (*Amtsgerichte*), krajowe (*Landgerichte*), wyższe sądy krajowe (*Oberlandesgerichte*), sądy pracy (*Arbeitsgerichte*) oraz krajowe sądy pracy (*Landesarbeitsgerichte*).

Środek zaskarżenia od odmowy wydania nakazu zabezpieczenia można złożyć w sądzie, który odrzucił wniosek, a w przypadku gdy sąd, który odrzucił wniosek, jest sądem pierwszej instancji – w sądzie wyższej instancji.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Wyznaczone sądy(194 Kb) to sądy rejonowe (*Amtsgerichte*).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Wyznaczone sądy(194 Kb) to sądy rejonowe (*Amtsgerichte*).

Na potrzeby wykonania nakazu zabezpieczenia sądem właściwym jest sąd rejonowy wyznaczony na podstawie ogólnych przepisów dotyczących właściwości sądów. Jeżeli jednak nakaz został wydany przez sąd niemiecki, sądem właściwym do jego wykonania jest ten sąd niemiecki.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Środki zgromadzone na rachunkach bankowych, którymi zgodnie z dokumentacją banku dłużnik nie dysponuje na wyłączność, podlegają na mocy niemieckiego prawa krajowego zajęciu, z zastrzeżeniem praw innych osób uprawnionych do dysponowania tymi środkami.

Środki pieniężne na rachunkach bankowych dłużnika, którymi dysponuje osoba trzecia w imieniu dłużnika, podlegają zajęciu na mocy niemieckiego prawa krajowego.

Środki pieniężne na rachunkach bankowych strony trzeciej, którymi dysponuje dłużnik w imieniu osoby trzeciej, nie podlegają zajęciu na mocy niemieckiego prawa krajowego.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Niemieckie przepisy krajowe dotyczące kwot wyłączonych z zajęcia znajdują się w § 850k i 850l kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung*, zwanego dalej „ZPO”):

Brzmia one następująco:

„§ 850k Rachunki zwolnione z zajęcia

1) Jeżeli środki pieniężne znajdujące się na rachunku bankowym dłużnika zwolnionym z zajęcia zostały zajęte przez instytucję kredytową, dłużnik może do końca miesiąca kalendarzowego rozporządzać środkami pieniężnymi w wysokości miesięcznego świadczenia zgodnie § 850c ust. 1 zdanie 1 w związku z § 850c ust. 2a; w związku z powyższym środki te nie podlegają zajęciu. Do środków pieniężnych w rozumieniu zdania 1 należą również środki pieniężne, których do upływu terminu określonego w § 835 ust. 4 nie można wypłacić wierzycielowi ani zdeponować u wierzyciela. W zakresie, w jakim dłużnik w danym miesiącu kalendarzowym nie rozporządził kwotą środków pieniężnych zwolnionych z zajęcia w wysokości określonej w zdaniu 1, środki te w kolejnym miesiącu kalendarzowym nie podlegają zajęciu wraz ze środkami zwolnionymi z zajęcia na mocy zdania 1. Zdania od 1 do 3 stosuje się odpowiednio, gdy środki na rachunku bieżącym dłużnika zostały zajęte, a rachunek ten został przekształcony w rachunek zwolniony z zajęcia przed upływem czterech tygodni od doręczenia wyroku o nakazie transferu tych środków.

2) Zajęcie środków na rachunku bankowym uważa się we wszystkich innych przypadkach za objęte nakazem, z zastrzeżeniem, że następujące kwoty nie podlegają zajęciu i powiększają kwotę wolną od zajęcia zgodnie z ust. 1:

1. kwoty niepodlegające zajęciu zgodnie z § 850c ust. 1 zdanie 2 w związku z § 850c ust. 2a zdanie 1, jeżeli:

a) dłużnik posiada na utrzymaniu jedną lub większą liczbę osób na mocy zobowiązania prawnego lub

b) dłużnik otrzymuje korzyści pieniężne zgodnie z księgą drugą lub dwunastą kodeksu socjalnego (Sozialgesetzbuch) w związku z osobami żyjącymi z nim w gospodarstwie domowym w rozumieniu § 7 ust. 3 księgi kodeksu socjalnego lub §§ 19, 20, 36 zdanie 1 lub § 43 dwunastej księgi kodeksu socjalnego, w stosunku do których dłużnik nie ma obowiązku wypłacania świadczenia alimentacyjnego na mocy przepisów ustawowych;

2. jednorazowe świadczenia pieniężne w rozumieniu § 54 ust. 2 pierwszej księgi kodeksu socjalnego oraz świadczenia pieniężne służące wyrównaniu dodatkowych wydatków będących rezultatem niepełnosprawności fizycznej lub uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu § 54 ust. 3 pkt 3 pierwszej księgi kodeksu socjalnego;

3. świadczenia na dzieci lub jakiegokolwiek inne korzyści pieniężne otrzymane w odniesieniu do dzieci, chyba że zostały one zajęte w związku ze spełnieniem świadczenia alimentacyjnego na utrzymanie dziecka, któremu te świadczenia zostały przyznane lub któremu one przysługują.

W odniesieniu do kwot, o których mowa w zdaniu 1, ust. 1 zdanie 3 stosuje się odpowiednio.

3) Kwota, którą sąd właściwy do wykonania nakazu zabezpieczenia wyłączył z zajęcia, zastępuje kwoty zwolnione z zajęcia, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 zdanie 1 pkt 1, jeżeli środki zostają zajęte na wierzytelności, o których mowa w § 850d.

4) Sąd wykonujący nakaz może określić kwotę zwolnioną z zajęcia na podstawie złożonego wniosku w tej sprawie, różniącą się od kwot ustalonych w ust. 1 i 2 zdanie 1 pkt 1 oraz w ust. 3. § 850a, 850b, 850c, 850d ust. 1 i 2, § 850e, 850f, 850g oraz § 850i, jak również § 851c i 851d niniejszej ustawy oraz § 54 ust. 2, ust. 3 pkt 1, 2 i 3, ust. 4 i 5 pierwszej księgi kodeksu socjalnego, § 17 ust. 1 zdanie 2 dwunastej księgi kodeksu socjalnego oraz § 76 ustawy o podatku dochodowym (Einkommensteuergesetz) stosuje się odpowiednio. We wszystkich innych przypadkach sąd wykonujący nakaz jest właściwy do wykonania nakazów, o których mowa w § 732 ust. 2.

5) Instytucja kredytowa zobowiązana jest do wypełniania wobec dłużnika zobowiązań wynikających z umowy w odniesieniu do środków niebędących przedmiotem zajęcia zgodnie z ust. 1 i 3. Dotyczy to kwot zwolnionych z zajęcia na mocy ust. 2 tylko w takim zakresie, w jakim dłużnik udowodni – na podstawie zaświadczenia wystawionego przez pracodawcę, instytucję wypłacającą świadczenia alimentacyjne na rzecz dziecka (Familienkasse), organ wypłacający świadczenia socjalne lub inną właściwą osobę lub instytucję w rozumieniu § 305 ust. 1 pkt 1 ustawy o postępowaniu upadłościowym (Insolvenzordnung), że środki nie podlegają zajęciu. Działania instytucji kredytowej wobec dłużnika podlegają umorzeniu, jeżeli nie jest ona świadoma – nie z powodu swojego rażącego zaniedbania – nieprawdziwości zaświadczenia na podstawie zdania 2. Jeżeli dłużnik nie może przedstawić dowodu na podstawie zdania 2, sąd wykonujący nakaz ma obowiązek ustalenia kwot zgodnie z ust. 2 na podstawie złożonego wniosku. Zdania od 1 do 4 stosuje się również w odniesieniu do depozytów.

6) Jeżeli na rachunek bankowy zwolniony z zajęcia przelewane są środki na mocy kodeksu socjalnego lub dodatki rodzinne, instytucja kredytowa może, w ciągu 14 dni od takiego przelewu, pobrać wyłącznie opłaty z tytułu prowadzenia konta lub z tytułu dyspozycji wydanych przez osobę uprawnioną w ciągu tych 14 dni. W ciągu 14 dni od momentu przelania tych środków instytucja kredytowa nie jest uprawniona do odmowy wykonania transakcji płatniczych do wysokości pozostałych na rachunku środków ze względu na brak pokrycia, jeżeli osoba uprawniona udowodni lub jeżeli instytucja kredytowa posiada wiedzę z innego źródła, że kwota przelanych świadczeń pieniężnych wypłacona została na mocy kodeksu socjalnego lub stanowi dodatek rodzinny. Opłaty pobierane przez instytucję kredytową z tytułu prowadzenia rachunku mogą również być pobierane z kwot, o których mowa w ust. 1–4.

7) W umowie dotyczącej zarządzania rachunkiem bieżącym klient będący osobą fizyczną lub jego przedstawiciel ustawowy może uzgodnić z instytucją kredytową, że rachunek bieżący stanowi rachunek zwolniony z zajęcia. Klient może zażądać w dowolnym momencie, by instytucja kredytowa zarządzała jego rachunkiem bieżącym jako rachunkiem zwolnionym z zajęcia. Jeżeli środki pieniężne na rachunku bieżącym zostały już zajęte, dłużnik może zażądać prowadzenia rachunku bieżącego jako rachunku zwolnionego z zajęcia od początku czwartego dnia roboczego po złożeniu takiego oświadczenia.

8) Każda osoba może posiadać tylko jeden rachunek zwolniony z zajęcia. W ustaleniach umownych z instytucją kredytową klient ma obowiązek zagwarantowania instytucji kredytowej, że nie posiada innych rachunków zwolnionych z zajęcia. Instytucja kredytowa może powiadomić biura informacji kredytowej, że klient posiada rachunek zwolniony z zajęcia. Biura informacji kredytowej mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do przekazywania informacji na wniosek instytucji kredytowych w celu sprawdzenia prawidłowości oświadczenia na mocy zdania 2 dotyczącego faktu, czy dana osoba posiada rachunek zwolniony z zajęcia. Gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie tych informacji do celów innych niż określone w zdaniu 4 jest niedopuszczalne, nawet jeżeli osoba zainteresowana wyrazi na to zgodę.

9) Jeżeli dłużnik – z naruszeniem ust. 8 zdanie 1 – jest posiadaczem większej liczby rachunków bieżących stanowiących rachunki zwolnione z zajęcia, sąd wykonujący nakaz postanawia na wniosek wierzyciela, że wyłącznie rachunek dłużnika określony przez wierzyciela pozostaje zwolniony z zajęcia. Wierzyciel musi przedłożyć odpowiednie dowody spełniające warunki określone

w zdaniu 1 w postaci oświadczeń złożonych przez osoby trzecie będące dłużnikami. Dłużnik nie zostanie wysłuchany. Orzeczenie doręcza się wszystkim osobom trzecim będącym dłużnikami. Z chwilą doręczenia orzeczenia tym instytucjom kredytowym, w których rachunki bieżące nie stanowią rachunków zwolnionych z zajęcia, skutki określone w ust. 1–6 nie mają zastosowania.

§ 850I Nakaz dotyczący kwot niepodlegających zabezpieczeniu znajdujących się na rachunkach zwolnionych z zajęcia

Na wniosek dłużnika sąd odpowiedzialny za wykonanie nakazu może postanowić, że środki znajdujące się na rachunku bankowym są zwolnione z zajęcia na okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy, jeżeli dłużnik wykaże, że w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przed datą złożenia wniosku na rachunek wpływały jedynie kwoty zwolnione z zajęcia, oraz udowodni, że w ciągu najbliższych dwunastu miesięcy na rachunek ten wpływać będą co do zasady wyłącznie kwoty niepodlegające zajęciu. Sąd może odmówić wydania takiego postanowienia, jeżeli narusza ono nadrzędne interesy wierzyciela. Postanowienie zostaje uchylone na wniosek wierzyciela, jeżeli warunki jego istnienia nie są już spełniane lub jeżeli narusza ono nadrzędne interesy wierzyciela.

Kwoty, o których mowa w § 850k ust. 1 zdanie 1 zgodnie z § 850c ust. 1 zdanie 1 z związku z § 850c ust. 2a ZPO, zamieszczono w obwieszczeniu w sprawie progów kwot zwolnionych z zajęcia z dnia 27 kwietnia 2015 r., które znajduje się w [załączniku\(114 Kb\)](#) do niniejszych informacji; odniesienia dotyczą tego obwieszczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Zgodnie z niemieckim prawem krajowym banki nie mogą pobierać opłat za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Opłaty naliczane przez sądy w związku z przetwarzaniem lub wykonaniem nakazu zabezpieczenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 655/2014 określono w ustawie w sprawie kosztów sądowych (*Gerichtskostengesetz*) oraz w ustawie w sprawie kosztów sądowych w sprawach z zakresu prawa rodzinnego (*Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen*). Ustawy te dostępne są bezpłatnie pod następującymi linkami: http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf oraz <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

Streszczenie dotyczące opłat pobieranych na podstawie wyżej wymienionych przepisów znajduje się w odpowiedzi do art. 50 ust. 1 lit. n).

Opłaty pobierane przez komorników sądowych w związku z przetwarzaniem lub wykonaniem nakazu zabezpieczenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 655/2014 określono w ustawie o kosztach komorników sądowych (*Gerichtsvollzieherkostengesetz* (GvKostG)) Wyżej wymieniona ustawa jest dostępna bezpłatnie pod następującym linkiem: <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>

wydanego w Niemczech europejskiego nakazu zabezpieczenia przez komornika sądowego bankowi w Niemczech pobiera się opłatę. Jeżeli komornik doręcza nakaz osobiście, zgodnie z pkt 100 ustawy o kosztach komorników sądowych (*Gerichtsvollzieherkostengesetz* – KV GvKostG), nalicza się opłatę w wysokości 10,00 EUR oraz koszty podróży odbytej przez komornika: w przypadku gdy odległość nie przekracza 10 km, opłata wynosi 3,25 EUR, w przypadku gdy wynosi ona od 10 km do 20 km, opłata wzrasta do 6,50 EUR, w przypadku odległości od 20 km do 30 km opłata wynosi 9,75 EUR, od 30 km do 40 km opłata wzrasta do 13,00 EUR, a gdy odległość przekracza 40 km, opłata wynosi 16,25 EUR (pkt 711 KV GvKostG). Jeżeli komornik doręcza nakaz w inny sposób, pobierana jest opłata w wysokości 3,00 EUR (pkt 101 KV GvKostG). Koszty pocztowe za doręczenie z potwierdzeniem pobierane są w całości (pkt 701 KV GvKostG). Do wszystkich opłat doliczana jest opłata ryczałtowa w wysokości 20 % tych opłat na pokrycie wszelkich wydatków pieniężnych, przy czym opłata ta wynosi nie mniej niż 3,00 EUR i nie więcej niż 10,00 EUR (pkt 716 KV GvKostG).

Ma ona zastosowanie w przypadku gdy sąd, który wydał europejski nakaz zabezpieczenia w Niemczech, wzywa komornika sądowego do doręczenia nakazu dłużnikowi na wniosek wierzyciela.

Za wgląd do informacji na mocy art. 14 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 nie nalicza się opłat, bez uszczerbku dla informacji zawartych w odpowiedzi dotyczącej art. 50 ust. 1 lit. n), określających wzrost opłat sądowych w postępowaniu o uzyskanie nakazu zabezpieczenia w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 655/2014.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Kolejność zajmowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych, opierająca się na decyzjach wydanych na mocy prawa krajowego, które są równoważne w stosunku do decyzji wydanych na mocy rozporządzenia (UE) nr 655/2014, określona jest datą

dostarczenia nakazu bankowi – nakazy zabezpieczenia dostarczone z wcześniejszą datą mają pierwszeństwo przed tymi dostarczonymi później.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

W przypadku środków zaskarżenia na mocy art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 właściwe są następujące sądy(233 Kb) :

Wyznaczone sądy to: sądy rejonowe (*Amtsgerichte*), sądy krajowe (*Landgerichte*), wyższe sądy krajowe (*Oberlandesgerichte*), sądy pracy (*Arbeitsgerichte*) oraz krajowe sądy pracy (*Landesarbeitsgerichte*).

W przypadku środka zaskarżenia na mocy art. 34 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 właściwe są następujące sądy(194 Kb):

Wyznaczone sądy to sądy rejonowe (*Amtsgerichte*).

W przypadku środków zaskarżenia na mocy art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 właściwy jest sąd, który wydał nakaz zabezpieczenia.

W przypadku środków zaskarżenia przysługujących dłużnikowi na mocy art. 34 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 sądem właściwym do wykonania nakazu jest sąd rejonowy wyznaczony na mocy przepisów ogólnych.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

W przypadku środków odwoławczych w rozumieniu art. 37 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 właściwe są następujące sądy(233 Kb).

Wyznaczone sądy to: sądy rejonowe (*Amtsgerichte*), sądy krajowe (*Landgerichte*), wyższe sądy krajowe (*Oberlandesgerichte*), sądy pracy (*Arbeitsgerichte*) oraz krajowe sądy pracy (*Landesarbeitsgerichte*).

Środek zaskarżenia na podstawie art. 37 rozporządzenia (UE) nr 605/2014 od decyzji dotyczących środków zaskarżenia można złożyć w sądzie, który wydał orzeczenie w następstwie wniesienia środka zaskarżenia, a w przypadku gdy sąd, który wydał orzeczenie w następstwie wniesienia środka zaskarżenia, jest sądem pierwszej instancji – do sądu wyższej instancji.

Środek zaskarżenia musi zostać złożony w terminie jednego miesiąca.

Bieg tego terminu rozpoczyna się w dniu doręczenia zainteresowanej osobie orzeczenia, od którego wnosi się odwołanie.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Postępowania na podstawie art. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 655/2014

Wysokość opłat oblicza się na podstawie wartości przedmiotu sporu, a odpowiednie stawki opłaty oblicza się za pomocą metody określonej w § 34 ustawy o kosztach sądowych (*Gerichtskostengesetz* – GKG) lub § 28 ustawy o kosztach sądowych w sprawach rodzinnych (*Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen* – FamGKG).

a) W postępowaniu w sprawie uzyskania europejskiego nakazu zabezpieczenia w rozumieniu art. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 655/2015 zgodnie z pkt 1410 tabeli opłat sądowych ustawy o kosztach sądowych (*Kostenverzeichnis zum Gerichtskostengesetz*, KV GKG) obowiązuje opłata w stawce wynoszącej 1,5. W niektórych przypadkach, w których nakład pracy sądu jest mniejszy, stawkę opłaty obniża się do 1,0 (pkt 1411 KV GKG). Jeżeli nakaz wydany został na podstawie § 91a lub § 269 ust. 3 zdanie 3 kodeksu postępowania cywilnego (ZPO), stawka opłat wzrasta do 3,0 (pkt 1412 KV GKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylecia nakazu zabezpieczenia. Za doręczenie za potwierdzeniem, list polecony z potwierdzeniem odbioru lub doręczenie przez komornika pobierana jest opłata w wysokości 3,50 EUR, jeżeli doręczenie zostanie przeprowadzone więcej niż 10 razy lub na wniosek wierzyciela (pkt 9002 KV GvKostG).

W postępowaniach odwoławczych stawka opłaty wynosi 1,5 (pkt 1430 KV GKG). W przypadku gdy postępowanie kończy się wycofaniem środka zaskarżenia, stawka opłaty wynosi 1,0 (pkt 1431 KV GKG).

Wartość roszczenia określa każdorazowo sąd według uznania (§ 53 GKG w związku z § 3 ZPO).

Opłata ma zastosowanie niezwłocznie po złożeniu wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia lub po wniesieniu środka zaskarżenia (§ 6 GKG).

b) Jeżeli w pierwszej instancji sąd rejonowy orzeka jako sąd rodzinny, zastosowanie ma stawka opłat w wysokości 1,5 zgodnie z pkt 1420 tabeli opłat ustawy o kosztach postępowania sądowego w sprawach rodzinnych (KV FamGKG). W przypadku gdy postępowanie zostaje zakończone bez wydania prawomocnego orzeczenia, stawka opłaty wynosi 0,5 (pkt 1421 KV FamGKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylecia nakazu zabezpieczenia. Za doręczenie za potwierdzeniem, list polecony z potwierdzeniem odbioru lub doręczenie przez komornika pobierana jest opłata w wysokości 3,50 EUR, jeżeli doręczenie zostanie przeprowadzone więcej niż 10 razy lub na wniosek wierzyciela (pkt 2002 KV FamGKG).

W postępowaniach odwoławczych stawka opłaty wynosi 2,0 (pkt 1422 KV FamGKG). W przypadku gdy postępowanie kończy się wycofaniem środka zaskarżenia zanim do sądu wpłynie pismo z uzasadnieniem odwołania, stawka opłaty wynosi 0,5 (pkt 1423 KV FamGKG). W innych przypadkach, w których postępowanie zostaje zakończone bez wydania orzeczenia kończącego sprawę, stawka opłaty wynosi 1,0 (pkt 1424 KV FamGKG).

Wartość roszczenia jest określona w każdym przypadku *ex aequo et bono* (§ 42 ust. 1 FamGKG).

Opłata ma zastosowanie bezpośrednio po wydaniu orzeczenia w sprawie kosztów lub jeżeli postępowanie zostało zakończone w inny sposób (§ 11 FamGKG).

c) Jeżeli w pierwszej instancji orzeka sąd pracy (*Arbeitsgericht*) zastosowanie ma stawka opłat w wysokości 0,4 (pkt 8310 KV GKG). Jeżeli nakaz wydany został na podstawie § 91a lub § 269 ust. 3 zdanie 3 kodeksu postępowania cywilnego (ZPO), stawka opłat wzrasta do 2,0 (pkt 8311 KV GKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylecia nakazu zabezpieczenia. Za doręczenie za potwierdzeniem, list polecony z potwierdzeniem odbioru lub doręczenie przez komornika pobierana jest opłata w wysokości 3,50 EUR, jeżeli doręczenie zostanie przeprowadzone więcej niż 10 razy lub na wniosek wierzyciela (pkt 9002 KV GKG).

W postępowaniach odwoławczych stawka opłaty wynosi 1,2 (pkt 8330 KV GKG). W przypadku gdy postępowanie kończy się wycofaniem środka zaskarżenia, stawka opłaty wynosi 0,8 (pkt 8331 KV GKG).

Wartość roszczenia określa każdorazowo sąd według uznania (§ 53 GKG w związku z § 3 ZPO).

Opłata ma zastosowanie bezpośrednio po wydaniu orzeczenia w sprawie kosztów lub jeżeli postępowanie zostało zakończone w inny sposób (§ 9 GKG).

Postępowania na podstawie art. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 655/2014 oraz inne postępowania w sprawie wniosków dotyczących ograniczenia lub zakończenia wykonywania nakazu zabezpieczenia

W postępowaniu w sprawie uzyskania nakazu zabezpieczenia w rozumieniu art. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 655/2014 zastosowanie ma opłata w wysokości 20 EUR (pkt 2111 KV GKG). Jeżeli w trakcie postępowania złożono wniosek w celu uzyskania informacji o rachunku, opłata ta wynosi 33 EUR (pkt 2112 KV GKG).

Opłaty w postępowaniu pokrywają również wniesienie środka zaskarżenia przez dłużnika w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 655/2014 w celu modyfikacji lub uchylecia nakazu zabezpieczenia.

W przypadku wniosków dotyczących ograniczenia lub zakończenia wykonywania nakazu zabezpieczenia pobierana jest opłata w wysokości 30 EUR (pkt 2119 KV GKG).

W odniesieniu do środków zaskarżenia, które zostały odrzucone lub oddalone, pobierana jest opłata w wysokości 30 EUR (pkt 2121 KV GKG). Jeżeli odwołanie zostało jedynie częściowo odrzucone lub oddalone, sąd może według uznania zmniejszyć opłatę o połowę lub zrezygnować z pobierania opłaty.

Opłata jest pobierana niezwłocznie po złożeniu wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia, wniosku o zakończenie lub ograniczenie jego wykonania, lub też po wniesieniu środka zaskarżenia (§ 6 GKG).

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Dokumenty przedkładane sądowi lub właściwemu organowi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 655/2014 muszą być sporządzone w języku niemieckim.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub

informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 05/03/2019

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym - Irlandia

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. a) - nazwy i dane kontaktowe sądów oznaczonych jako właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 6 ust. 4)

Dokumenty urzędowe nie są znane w prawie irlandzkim, dlatego też przepis ten nie ma zastosowania w Irlandii.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

W Irlandii

Minister ds. Sprawiedliwości i Równości (Minister for Justice and Equality)

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Irlandia

 EAPoIA@justice.ie

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

W Irlandii ma zastosowanie art. 14 ust. 5 lit. a), a zatem wszystkie banki działające w Irlandii mają obowiązek ujawnienia, na wniosek organu ds. informacji, czy dłużnik posiada w nich rachunek.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

W Irlandii

- W przypadku gdy sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia jest sąd rejonowy (*District Court*), środek zaskarżenia wnosi się do sędziego sądu okręgowego (*Circuit Court*), w którego okręgu wydano nakaz zabezpieczenia.
- W przypadku gdy sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia jest sąd okręgowy, środek zaskarżenia wnosi się do Wysokiego Trybunału (*High Court*).
- W przypadku gdy sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia jest Wysoki Trybunał, środek zaskarżenia wnosi się do sądu apelacyjnego (*Court of Appeal*) (należy jednak zauważyć, że zgodnie z przepisami konstytucji Irlandii, instancją odwoławczą dla orzeczeń Wysokiego Trybunału jest Sąd Najwyższy (*Supreme Court*) w przypadku stwierdzenia, że zachodzą szczególne okoliczności zezwalające na wniesienie środka zaskarżenia bezpośrednio do tego sądu. Warunkiem wstępnym do uznania Sądu Najwyższego za właściwy w tej sprawie jest fakt, że dane orzeczenie dotyczy kwestii mającej znaczenie dla ogółu społeczeństwa lub wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.).

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

W Irlandii

Minister ds. Sprawiedliwości i Równości (Minister for Justice and Equality)

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Irlandia

 EAPOCA@justice.ie

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

W Irlandii

Minister ds. Sprawiedliwości i Równości (Minister for Justice and Equality)

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Irlandia

 EAPOCA@justice.ie

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone na mocy prawa irlandzkiego, zależy od okoliczności danego przypadku. W odniesieniu do wspólnych rachunków, ogólna zasada jest taka, że nakaz typu *Mareva* wydany jedynie wobec pozwanego nie powinien powstrzymywać posiadacza rachunku wspólnego od podejmowania pieniędzy z rachunku bankowego, chyba że jest to wyraźnie określone w tym nakazie.

W stosunku do rachunków powierniczych, jeżeli osoba trzecia przechowuje aktywa w imieniu pozwanego na rachunku powierniczym, aktywa te mogą zostać objęte nakazem typu *Mareva* skierowanym przeciwko pozwanemu, ponieważ strona pozwana jest właścicielem tych aktywów na zasadzie słuszności (*equity*) lub ich rzeczywistym beneficjentem.

Właścicielowi rachunku wspólnego lub powierniczego, którego rachunek podlega takiemu nakazowi, przysługuje prawo do wniesienia wniosku do właściwego sądu w celu zmiany warunków nakazu.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Jeżeli prowadzone są równoważne postępowania krajowe, sąd w poszczególnych przypadkach określa kwotę udostępnianą dłużnikowi, mając na uwadze okoliczności, w których znajduje się dana strona. Odpowiedni wniosek wnosi dłużnik. Nie ma przepisów dotyczących kwoty, którą można udostępnić dłużnikowi.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Banki nie pobierają opłat za wykonywanie nakazów sądowych, gdy toczą się równoważne postępowania krajowe. W przypadku gdy informacje o rachunku muszą zostać odszukane, nie istnieje żadna zasada, która uniemożliwiłaby bankom pobieranie opłat za przekazywanie takich informacji. Co do zasady do zapłaty kosztów poniesionych przez bank będzie zobowiązany wierzyciel, chociaż istnieje możliwość, iż koszty zostaną ostatecznie zasądzone do zapłaty przez dłużnika.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Nie przewiduje się pobierania opłaty administracyjnej przez organy ds. informacji i właściwe organy. Jednakże doręczenie dokumentów do rąk własnych będzie wiązało się z opłatą w wysokości od 100 EUR do 200 EUR, w zależności od stopnia trudności doręczenia.

Uwaga: W tym przypadku doręczenie dokumentów do rąk własnych będzie przeprowadzane przez spółkę sektora prywatnego i w związku z tym skala opłat nie jest znana.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Biorąc pod uwagę fakt, że wierzyciel nie uzyskuje udziału własnościowego w odniesieniu do danego składnika aktywów, w świetle irlandzkiego prawa nie klasyfikuje się podobnych procedur (na przykład nakazu *Mareva*).

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

W Irlandii

W zakresie, w jakim dotyczy to art. 33 ust. 1, sądem właściwym do rozpoznania środka zaskarżenia jest sąd, który wydał nakaz zabezpieczenia. W zależności od okoliczności może to być sąd rejonowy (sąd okręgowy lub Wysoki Trybunał*).

W zakresie, w jakim dotyczy to art. 34 ust. 1 i art. 34 ust. 2, sądem właściwym do rozpoznania środka zaskarżenia jest:

- sąd, który wydał nakaz zabezpieczenia, jeżeli europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym został wydany przez sąd krajowy;
- Wysoki Trybunał*, jeżeli europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym został wydany w innym państwie członkowskim.

*Wysoki Trybunał (High Court)

Four Courts,

Dublin 7.

[✉ HighCourtCentralOffice@courts.ie](mailto:HighCourtCentralOffice@courts.ie)

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

W Irlandii środek zaskarżenia od orzeczenia wydanego na podstawie art. 33, 34 lub 35 można wnieść w następujący sposób:

- jeżeli orzeczenie zostało wydane przez sąd rejonowy – do sędziego sądu okręgowego (*Judge of the Circuit Court*), w którego okręgu wydano nakaz, w terminie czternastu dni od dnia, w którym wydano to orzeczenie (jedynie na podstawie art. 35 ust. 1 i art. 35 ust. 3); [✉ http://www.courts.ie/rules.nsf/0/e7bc3303e9b0464a80256d2b0046a095?OpenDocument](http://www.courts.ie/rules.nsf/0/e7bc3303e9b0464a80256d2b0046a095?OpenDocument)
- jeżeli orzeczenie zostało wydane przez sąd okręgowy – do Wysokiego Trybunału w terminie dziesięciu dni od dnia, w którym wyrok lub nakaz, od których wnosi się środek zaskarżenia zostały ogłoszone na posiedzeniu jawnym (jedynie na podstawie art. 35 ust. 1 i art. 35 ust. 3); [✉ http://www.courts.ie/rules.nsf/d7ed4ce54d2bd0c680256e5400502ec7/d5629e64d4c7cae680256d2b0046b3ae?OpenDocument](http://www.courts.ie/rules.nsf/d7ed4ce54d2bd0c680256e5400502ec7/d5629e64d4c7cae680256d2b0046b3ae?OpenDocument)
- jeżeli orzeczenie zostało wydane przez Wysoki Trybunał – do Sądu Apelacyjnego w terminie 28 dni od dnia ogłoszenia (*perfection*) nakazu. (Należy jednak zauważyć, że zgodnie z przepisami konstytucji Irlandii, instancją odwoławczą dla orzeczeń wydawanych przez Wysoki Trybunał jest Sąd Najwyższy w przypadku stwierdzenia, że zachodzą szczególne okoliczności

zezwalające na wniesienie środka zaskarżenia bezpośrednio do tego sądu. Warunkiem wstępnym do uznania Sądu Najwyższego za właściwy w tej sprawie jest fakt, że dane orzeczenie dotyczy kwestii mającej znaczenie dla ogółu społeczeństwa lub wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości). <http://www.courts.ie/rules.nsf/8652fb610b0b37a980256db700399507/6805f0acd71dd40f80256f900064bdeb?OpenDocument>

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

W zależności od okoliczności danej sprawy opłaty sądowe w postępowaniu o uzyskanie nakazu zabezpieczenia lub wniesienia środka zaskarżenia od nakazu mogą wynosić w przybliżeniu od 80 do 200 EUR. Istotne informacje na ten temat można znaleźć na stronach:

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/491/> (SI 491/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/492/> (SI 492/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/22/> (SI 22/2014).

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Brak (Irlandia akceptuje tylko język irlandzki i angielski).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 04/03/2019

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym - Grecja

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sądy rejonowe ds. cywilnych (*Eirinodikeía*) oraz sądy pierwszej instancji (*Protodikeía*).

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

System Rejestrów Rachunków Bankowych i Płatniczych (*Sýstima Mitróon Trapezikón Logariasmón kai Logariasmón Pliromón*) Ministerstwa Finansów.

Sekretariat Generalny ds. Systemów IT (*Genikí Grammateía Pliroforiakón Systimáton*), Ministerstwo Finansów, e-mail: gen-gramm@gsis.gr, tel. 0030-210 4802000, 0030-210 4803284, 0030-210 4803267.

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

System Rejestrów Rachunków Bankowych i Płatniczych został utworzony na potrzeby przekazywania do instytucji kredytowych wniosków o informacje złożonych przez władze, służby, organy sektora publicznego i inne podmioty. Wnioski te są przesyłane bezpieczną pocztą elektroniczną do instytucji kredytowych za pośrednictwem strony trzeciej (Tiresias). Następnie instytucje te odsyłają tą samą drogą odpowiedź zawierającą informacje szczegółowe na temat danego rachunku (art. 14 ust. 5 lit. a)).

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Odmowa wydania nakazu zabezpieczenia przez sędziego sądu rejonowego można zaskarżyć do sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym (*Monomelés Protodikeío*), a odmowę wydania nakazu przez ten ostatni sąd – do sądu apelacyjnego (*Efeteío*).

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Właściwym organem przekazującym jest sąd pierwszej instancji. Do odbierania i doręczania nakazów zabezpieczenia i innych dokumentów właściwi są komornicy (*dikastikoí epimelités*).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Komornicy.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Podlegać zabezpieczeniu mogą jedynie rachunki wspólne. Nie ma możliwości zabezpieczenia rachunków powierniczych. W przypadku zabezpieczenia rachunków wspólnych nie stosuje się innych przepisów.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 982 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego (*Kódikas Politikís Dikonomías*) stanowi, że alimenty, wynagrodzenie, emerytura, świadczenia ubezpieczeniowe i podobne świadczenia są wyłączone spod zajęcia. W internecie nie ma łącza prowadzącego do kodeksu postępowania cywilnego. Kwoty, o których mowa powyżej, są wyłączone spod zajęcia bez konieczności składania wniosku przez dłużnika.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Nie wprowadzono szczególnych przepisów regulujących koszty i opłaty ponoszone z tytułu zabezpieczenia rachunku bankowego lub przekazania szczegółowych informacji na temat rachunku. Helleńskie Stowarzyszenie Bankowe (*Ellinikí Énosi Trapezón*) wyraziło jednak opinię, że instytucje kredytowe są uprawnione do zwrócenia się o pokrycie poniesionych kosztów, co zostało wyraźnie przewidziane odpowiednio w art. 30 A i 30 B kodeksu ściągania danin publicznych (*Kódikas Eispráxeos Dimosíon Esódon* (KEDE) – obowiązujący dekret ustawodawczy nr 356/1974, ze zmianami).

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Niezależny organ ds. danin publicznych (*Anexártiti Archí Dimosíon Esódon*) nie pobiera opłat za udział w rozpatrzeniu nakazu zabezpieczenia. Ponieważ nakaz jest wykonywany przez komornika, wystawia on fakturę z tytułu dokonania czynności egzekucyjnych na nazwisko osoby, która wystąpiła o wykonanie nakazu. Nie ma łącza do strony internetowej, na której znajdują się informacje dotyczące opłat komorniczych. Ministerstwo Finansów nie pobiera opłat z tytułu udzielenia informacji na podstawie art. 14.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym jest uznawany za równoważny środkiem służącym zabezpieczeniu interesu (*asfalistikó métro*) na gruncie prawa krajowego. Nie istnieje hierarchia równorzędnych aktów krajowych.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Właściwym sądem do zarządzenia środka jest sąd, który wydał europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym; tj. sędzia sądu rejonowego ds. cywilnych w sprawach wchodzących w zakres właściwości tego sądu i sędzia sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym. Jeżeli chodzi o środki prawne, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2, sądem właściwym w przypadku kwot w wysokości do 20 000 EUR jest sąd rejonowy ds. cywilnych. Sądem właściwym w sprawach dotyczących kwot powyżej 20 000 EUR jest sąd pierwszej instancji.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wносить odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Odmowę wydania nakazu zabezpieczenia przez sędziego sądu rejonowego ds. cywilnych można zaskarżyć do sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym (*Monomelés Protodikeío*), a odrzucenie wniosku o wydanie nakazu przez ten ostatni sąd – do sądu apelacyjnego (*Efeteío*). Apelacje należy składać w terminie 30 dni od doręczenia postanowienia dłużnikowi.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Opłaty sądowe stanowią równowartość około czterech tysięcznych wysokości kwoty, której się dochodzi. Obliczenia te mają zastosowanie do czynności służących wydaniu nakazu i środków zaskarżenia w tym postępowaniu.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Przyjmowane są jedynie dokumenty sporządzone w języku greckim.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 17/09/2019

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym - Chorwacja

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wносить odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wносить odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sądami właściwymi do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia, są chorwackie sądy właściwe do orzekania co do istoty sprawy na podstawie ustawy o sądach (Zakon o sudovima) (Narodne Novine – NN; Dziennik Urzędowy Republiki Chorwacji) nr 28/13, 33/15, 82/15 i 82/16), ustawy o postępowaniu cywilnym (Zakon o parničnom postupku) (NN nr 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013 i 89/2014) i innych przepisów szczególnych. W Republice Chorwacji w pierwszej instancji są to sądy rejonowe (*općinski sudovi*; I.poj. *općinski sud*) i sądy gospodarcze (*trgovački sudovi*; I.poj. *trgovački sud*).

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Organem właściwym do uzyskiwania informacji na temat rachunku lub rachunków dłużnika, o którym to organie mowa w art. 14 rozporządzenia, jest:

Urząd ds. Finansowych (Financijska agencija)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Chorwacja

Bezpłatny numer telefonu: +385 0 800 0080

Adres poczty elektronicznej: info@fina.hr

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Informacje na temat rachunku, o których mowa w art. 14 ust. 5 rozporządzenia, są uzyskiwane poprzez ich udostępnienie organowi ds. informacji, w przypadku gdy informacje te są przechowywane przez organy publiczne lub organy administracji w rejestrach lub w innej postaci (art. 14. ust. 5 lit. b) rozporządzenia).

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Właściwym sądem na podstawie art. 21 rozporządzenia do rozstrzygania środków odwoławczych od orzeczeń sądu pierwszej instancji, który oddalił w całości lub w części wniosek wierzyciela o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, jest sąd wyższej instancji, który byłby właściwy do rozstrzygnięcia środka odwoławczego od orzeczenia oddalającego wniosek o udzielenie zabezpieczenia (sąd okręgowy (*županijski sud*) lub Apelacyjny Sąd Gospodarczy Republiki Chorwacji ((Visoki trgovački sud Republike Hrvatske) — art. 34a i 34c ustawy o postępowaniu cywilnym (NN nr 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14), w związku z art. 21 ust. 1 ustawy o egzekucji (*Ovršni zakon*)) – łącze: <https://narodne-novine.nn.hr/>

W konsekwencji, jeżeli wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym został oddalony w całości lub w części orzeczeniem sądu rejonowego, wierzyciel wniesie środek odwoławczy do sądu okręgowego za pośrednictwem sądu rejonowego, natomiast jeżeli orzeczenie wydał sąd gospodarczy, wierzyciel wniesie środek odwoławczy do Apelacyjnego Sądu Gospodarczego za pośrednictwem właściwego sądu gospodarczego.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Organem wskazanym jako właściwy do przyjmowania, przekazywania i doręczania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia jest:

Cywilny Sąd Rejonowy dla m.st. Zagrzebia (Općinski građanski sud u Zagrebu)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Organem właściwym do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym na podstawie rozdziału 3 rozporządzenia jest:

Urząd ds. Finansowych (FINA)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Chorwacja

Bezpłatny numer telefonu: +385 0 800 0080

Adres poczty elektronicznej: info@fina.hr.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Każdy rachunek płatniczy zarządzany przez dostawcę usług płatniczych w imieniu jednego lub większej liczby użytkowników usług płatniczych, i wykorzystywany do dokonywania transakcji płatniczych, może zostać zajęty w całości.

Środki przechowywane na rachunku powierniczym nie mogą zostać zajęte w przypadkach, w których prawo tego zabrania.

Art. 42 ustawy o upadłości konsumenckiej (Zakon o stečajnu potrošača) ([NN nr 100/15](#)) stanowi, że syndyk ma obowiązek otworzyć odrębny rachunek bieżący w instytucji finansowej dla każdego konsumenta, którego dotyczy postępowanie upadłościowe wszczęte na podstawie postanowienia sądu.

Jest to rachunek bieżący, który syndyk otwiera w związku z postępowaniem upadłościowym wobec konsumenta w instytucji finansowej, w swoim imieniu, ale na rzecz konsumenta, którego dotyczy postępowanie. Ten odrębny rachunek może być wykorzystywany przez syndyka wyłącznie do przyjmowania i dokonywania płatności w związku z zarządzaniem i udostępnianiem aktywów z masy upadłości konsumenta, którego dotyczy postępowanie upadłościowe. Syndyk ma obowiązek wyodrębnić ze swoich aktywów wszystkie wpływające płatności związane z zarządzaniem i udostępnianiem masy upadłości.

Art. 42 ust. 4 ustawy o upadłości konsumenckiej stanowi, że środki na odrębnym rachunku nie mogą zostać zajęte w związku z okolicznościami dotyczącymi syndyka oraz że w przypadku upadłości lub śmierci syndyka środki te nie stanowią części masy upadłości lub masy spadkowej syndyka.

Biorąc pod uwagę, że w przypadku upadłości konsumenta syndyk działa w charakterze jego pełnomocnika, rachunek ten uznaje się za rachunek powierniczy, na którym przechowywane są środki syndyka oraz jednego lub większej liczby konsumentów, w stosunku do których wszczęto postępowanie upadłościowe; środki pieniężne konsumenta reprezentowanego przez syndyka nie mogą jednak podlegać egzekucji ani zabezpieczeniu na rachunku bankowym, jeżeli wobec syndyka wszczęto postępowanie.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 172 ustawy o egzekucji (wyłączenie spod egzekucji) oraz art. 173 tej ustawy (ograniczenie egzekucji) przewidują wyłączenie spod egzekucji kwot, o których mowa w art. 31 rozporządzenia.

Jeżeli dłużnik uzyskuje dochody lub świadczenia, o których mowa w art. 172 ustawy o egzekucji, które są wyłączone spod egzekucji, lub kwoty, o których mowa w art. 173 ustawy (ograniczenie egzekucji), ma obowiązek powiadomić Urząd ds. Finansowych zgodnie z przepisami art. 212 ustawy o egzekucji.

Łączy do ustawy o egzekucji (NN nr 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16):

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_10_112_2421.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_25_405.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2014_07_93_1877.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_06_55_1440.html

Na podstawie art. 173 poniższe kwoty są wyłączone spod egzekucji:

1) Jeżeli wynagrodzenie dłużnika egzekucyjnego podlega egzekucji, spod egzekucji zostaje wyłączona kwota równa dwóm trzecim średniego wynagrodzenia netto w Republice Chorwacji. Jeżeli egzekucja jest prowadzona do celów odzyskania wierzytelności z tytułu ustawowych świadczeń alimentacyjnych, odszkodowania za szkodę na zdrowiu, z tytułu zmniejszenia zdolności do pracy lub jej utraty lub odszkodowania za szkodę wynikającą z utraty świadczeń alimentacyjnych w następstwie śmierci osoby, która to świadczenie wypłacała, kwota wyłączona spod egzekucji wynosi połowę średniego wynagrodzenia netto w Republice Chorwacji, z wyjątkiem egzekucji prowadzonej w celu odzyskania kwot stanowiących świadczenie alimentacyjne na utrzymanie dziecka. W takich przypadkach kwota wyłączona spod egzekucji jest równa jednej czwartej średniego wynagrodzenia netto pracownika zatrudnionego przez osobę prawną w Republice Chorwacji w roku poprzednim.

2) Jeżeli dłużnik egzekucyjny otrzymuje wynagrodzenie, które jest niższe niż średnie wynagrodzenie netto w Republice Chorwacji, egzekucji nie podlegają dwie trzecie wynagrodzenia. Jeżeli egzekucja jest prowadzona w celu odzyskania wierzytelności z tytułu

ustawowych świadczeń alimentacyjnych, odszkodowania za szkodę na zdrowiu, z tytułu zmniejszenia zdolności do pracy lub jej utraty lub odszkodowania za szkodę wynikającą z utraty świadczeń alimentacyjnych w następstwie śmierci osoby, która to świadczenie wypłacała, kwota wyłączona spod egzekucji wynosi połowę średniego wynagrodzenia netto dłużnika egzekucyjnego.

3) Średnie wynagrodzenie netto w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu należy rozumieć jako średnią kwotę miesięcznego wynagrodzenia netto pracownika zatrudnionego przez osobę prawną w Republice Chorwacji w okresie od stycznia do sierpnia bieżącego roku. Kwotę tę określa Krajowy Urząd Statystyczny (Državni zavod za statistiku) i publikuje w Dzienniku Urzędowym nie później niż 31 grudnia bieżącego roku. Kwotę określoną w ten sposób stosuje się w roku następnym.

4) Przepisy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mają zastosowanie również do egzekucji odszkodowania wypłacanego w miejsce wynagrodzenia, za zmniejszenie czasu pracy, za obniżenie wynagrodzenia, emerytury, wynagrodzenia personelu wojskowego oraz dochodów osób pozostających w rezerwie w czasie odbywania służby wojskowej i innych pieniężnych dochodów personelu cywilnego i wojskowego, z wyjątkiem dochodów, o których mowa w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu.

5) Egzekucja dochodów otrzymywanych przez osobę niepełnosprawną z tytułu uszkodzenia ciała i na opiekę może być dokonana jedynie w celu odzyskania ustawowych świadczeń alimentacyjnych, odszkodowania za szkodę na zdrowiu, z tytułu zmniejszenia zdolności do pracy lub jej utraty lub odszkodowania za szkodę wynikającą z utraty świadczeń alimentacyjnych w następstwie śmierci osoby, która to świadczenie wypłacała, do wysokości połowy tych dochodów.

6) Egzekucja dochodu otrzymywanego z tytułu umowy związanej ze świadczeniem alimentacyjnym na życie lub umowy o rentę dożywocia, jak również dochodu z tytułu umowy ubezpieczenia na życie może dotyczyć jedynie tej części dochodu, która przekracza podstawę używaną do obliczania kwoty na utrzymanie.

7) Przepisy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mają zastosowanie również w przypadku, gdy egzekucja dotyczy dochodów, które nie pochodzą z tytułu wynagrodzenia, emerytury bądź prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej, działalności rzemieślniczej lub wolnego zawodu, rolnictwa lub leśnictwa, majątku i praw z niego wynikających, kapitału lub ubezpieczenia („inne dochody” określone przepisami szczególnymi), jeżeli dłużnik egzekucyjny jest w stanie przedstawić dokument urzędowy potwierdzający okoliczność, że dochód ten jest jego jedynym stałym źródłem utrzymania.

Średnie miesięczne wynagrodzenie wypłacane pracownikom osób prawnych w Republice Chorwacji w okresie od stycznia do sierpnia 2016 r. wynosiło 5 664 HRK (https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_11_102_2187.html).

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Urząd ds. Finansowych oraz banki są uprawnione do nakładania opłat za wykonanie nakazów zabezpieczenia oraz postanowień o egzekucji i zabezpieczeniu w odniesieniu do środków na rachunkach bankowych na podstawie rozporządzenia dotyczącego rodzajów i wysokości opłat na potrzeby wykonywania zadań określonych w ustawie o egzekucji środków pieniężnych (NN, nr 105 /10, 124/11, 52/12 i 6/13; zwanego dalej „rozporządzeniem” – łączy:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_09_105_2831.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_11_124_2491.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_05_52_1278.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_01_6_90.html

Art. 6 rozporządzenia stanowi, że opłatę uiszcza dłużnik.

W rozporządzeniu określa się opłatę za wykonanie zadań określonych w ustawie o egzekucji środków pieniężnych (NN nr 91/10 and 112/12)

W rozporządzeniu określono dwa rodzaje opłat:

1. za egzekucję środków pieniężnych dłużnika egzekucyjnego, i
2. za wgląd do jednolitego rejestru rachunków i przekazanie informacji z tego rejestru.

Opłaty za egzekucję środków pieniężnych dłużnika egzekucyjnego dzielą się na cztery grupy:

- badanie możliwości wykonania tytułu wykonawczego;
- obliczanie odsetek;
- wykonanie tytułu wykonawczego;

- przekazanie informacji, odpisów i poświadczeń z rejestru kolejności wykonywania tytułów wykonawczych.

Opłata za badanie możliwości wykonania tytułu wykonawczego i opłata za obliczanie odsetek zostaje nałożona przez Urząd ds. Finansowych za przyjęcie tytułów wykonawczych (suma wierzytelności, które dłużnik ma obowiązek przenieść wierzycielowi na podstawie orzeczenia sądu) oraz wprowadzenie tych danych do rejestru. Opłaty są również nakładane za sprawdzenie, czy tytuł wykonawczy zawiera wystarczające dane na potrzeby egzekucji i obliczenia odsetek. Te dwie opłaty oraz opłatę za wykonanie tytułu wykonawczego uiszcza w całości dłużnik.

Wpływy z tytułu wykonania tytułów wykonawczych są rozdzielane między Urząd ds. Finansowych (55%) a banki (45%). Wpływy rozdziela się między bankami proporcjonalnie do łącznej liczby rachunków dłużnika egzekucyjnego w danym banku w dniu nałożenia opłat, zgodnie z informacjami figurującymi w jednolitym rejestrze rachunków.

Wnioskodawca jest obowiązany uiścić z góry opłatę za przekazanie informacji, odpisów i poświadczeń z rejestru kolejności wykonywania tytułów wykonawczych. Osoba, która wnosi wniosek do Urzędu ds. Finansowych, uzyskuje dane i odpisy po przedstawieniu dowodu płatności. Za wykonaną usługę wystawia się fakturę.

Za usługę polegającą na wglądzie do jednolitego rejestru rachunków i przekazanie informacji z tego rejestru Urząd ds. Finansowy pobiera należność w formie opłaty za wgląd do danych przy wykorzystaniu usług internetowych bądź opłat za pobieranie danych z jednolitego rejestru rachunków w postaci elektronicznej bądź przekazania ich w postaci papierowej.

Urząd ten sporządza wykaz opłat na podstawie uchwały zarządu, przy czym projekt wykazu opłat jest zatwierdzany przez Ministra Finansów. Wykaz opłat jest publikowany na oficjalnej stronie internetowej Urzędu. VAT jest pobierany od wszystkich opłat figurujących w wykazie opłat.

[Łącze do wyciągu z wykazu](#) opłat Urzędu ds. Finansowych – opłaty za dokonanie czynności związanych z wykonywaniem zadań przewidzianych przez ustawę o egzekucji środków pieniężnych.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Na potrzeby wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym Urząd ds. Finansowych i banki nakładają opłaty określone w art. 43 unijnego rozporządzenia na podstawie chorwackiego rozporządzenia dotyczącego rodzajów i wysokości opłat na potrzeby wykonywania zadań określonych w ustawie o egzekucji środków pieniężnych. Urząd ds. Finansowych nakłada opłatę za przekazanie informacji, odpisów i poświadczeń z rejestru bądź informacji dotyczących rachunku. Wysokość opłat określono w art. 8 rozporządzenia.

Kwoty opłat, o których mowa w art. 3 rozporządzenia, są następujące:

Służby Numer	Wskazanie służb	Podstawa obliczeń	Kwota w HRK
	<i>Egzekucja środków pieniężnych</i>		
1.	Badanie możliwości wykonania tytułu wykonawczego	Tytuł wykonawczy	65,00
2.	Obliczanie odsetek	Suma główna	7,00
3.	Wykonanie tytułu wykonawczego		
3.1.	Jednorazowe odzyskanie całej kwoty ze środków pieniężnych zdeponowanych w jednym banku	Tytuł wykonawczy	17,00
3.2.	Jednorazowe odzyskanie całej kwoty ze środków pieniężnych zdeponowanych w kilku bankach	Tytuł wykonawczy	39,00
3.3.	Egzekucja w przypadku zabezpieczenia rachunku i zakazu rozporządzania środkami	Tytuł wykonawczy	110,00
4.	Przekazanie informacji, odpisów i poświadczeń z rejestru kolejności wykonywania tytułów wykonawczych		
4.1.	– w postaci papierowej	strona	43,00

4.2.	– w postaci pliku	jednostka	0,20 min. 21,00
------	-------------------	-----------	--------------------

Od opłat wskazanych w pkt. 4 pobiera się VAT.

Kwoty opłat, o których mowa w art. 7 rozporządzenia, są następujące:

Służby Numer	Wskazanie służb	Podstawa obliczeń	Kwota w HRK
	<i>Wgląd do jednolitego rejestru rachunków i przekazanie informacji z tego rejestru</i>		
1.	Wgląd do danych za pośrednictwem <i>strony internetowej Urzędu i usług internetowych</i>		
1.1.	– wgląd	kwerenda	0,80
1.2.	– wgląd do podsekcji	jednostka	0,20
2.	Wgląd do danych za pośrednictwem <i>strony internetowej Urzędu</i>		
2.1.	– półroczny abonament	użytkownik	298,37
2.2.	– roczny abonament	użytkownik	498,37
3.	Pobieranie danych		
3.1.	– ze <i>strony internetowej Urzędu</i>	jednostka	0,10
3.2.	– za pośrednictwem <i>usług internetowych Urzędu</i>	jednostka	0,10
3,3	– za pomocą CD	jednostka	0,10
4.	Wgląd do danych		
4.1.	– w postaci papierowej	każda nowa strona	19,51
4.2.	– w postaci pliku	jednostka	0,20 min. 19,51

Od opłat wskazanych w niniejszym ustępie nalicza się podatek VAT.

Art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że – w postępowaniu na podstawie tytułu wykonawczego zarządzonym przez Urząd ds. Finansowych w celu odzyskania należności – opłaty za dokonanie egzekucji należy rozdzielić między Urząd ds. Finansowych i banki, w tym dla Urzędu – 55% od każdej opłaty, a dla banków – 45%.

W postępowaniu dotyczącym uzyskania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym bądź środka odwoławczego od tego nakazu, należy uiścić opłatę sądową zależną od wartości przedmiotu sporu, zgodnie z ustawą o opłatach sądowych ((NN, nr 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15; zob. zgłoszenie w związku z art. 50 ust. 1 lit. n) unijnego rozporządzenia.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Kolejność zaspokojenia roszczeń na podstawie art. 32 unijnego rozporządzenia jest regulowana art. 78 ustawy o egzekucji, który przewiduje, że w przypadku gdy kilku wierzycieli wnosi roszczenia pieniężne wobec tego samego dłużnika i wobec tej samej rzeczy podlegającej egzekucji, roszczenia te zostaną uregulowane w kolejności, w której wierzyciele nabyli prawo do zaspokojenia roszczenia, o ile prawo nie stanowi inaczej.

Kolejność zaspokojenia roszczeń kilku wierzycieli jest określana według daty otrzymania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 180 ustawy o egzekucji) – łącznie: <https://narodne-novine.nn.hr/>

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Organem właściwym do wydania orzeczenia dotyczącego środka odwoławczego wniesionego przez dłużnika o uchylenie lub zmianę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, o którym to środku mowa w art. 33 rozporządzenia, jest sąd chorwacki, który wydał nakaz.

Organem właściwym do wydania orzeczenia dotyczącego środka odwoławczego wniesionego przez dłużnika o ograniczenie lub uchylenie wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w Republice Chorwacji, o którym to środku mowa w art. 34 ust. 1 i 2 unijnego rozporządzenia, jest

Cywilny Sąd Rejonowy dla m.st. Zagrzebia

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wносить odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Sądem właściwym do rozstrzygnięcia środków odwoławczych od orzeczeń sądu pierwszej instancji, o których mowa w art. 37 unijnego rozporządzenia, w związku z art. 33, 34 i 35 tego rozporządzenia, jest sąd wyższej instancji, który jest właściwy do orzekania na temat środków odwoławczych od orzeczeń o udzieleniu zabezpieczenia (sądy okręgowe lub Apelacyjny Sąd Gospodarczy Republiki Chorwacji – art. 34a i 34c kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 21 ust. 1 ustawy o egzekucji).

Środek odwoławczy należy wnieść w terminie ośmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia (art. 11 ustawy o egzekucji) za pośrednictwem sądu, który wydał orzeczenie (art. 357 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 2 ust. 1 pkt 9) ustawy o egzekucji stanowi, że wyrażenie „orzeczenie o udzieleniu zabezpieczenia” oznacza orzeczenie ustanawiające, w całości lub w części, zabezpieczenie lub zarządzające jego ustanowienie z urzędu.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

W postępowaniu na potrzeby uzyskania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym bądź środka odwoławczego od nakazu, o którym to postępowaniu mowa w art. 42 rozporządzenia, opłaty sądowe są uzależnione od wartości przedmiotu sporu i muszą być uiszczone od:

- wniosku o europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym jako wniosku o udzielenie zabezpieczenia;
- orzeczenia o wniosku o europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym jako orzeczenia o udzieleniu zabezpieczenia;
- pism procesowych, o których mowa w art. 364b ust. 2 do 5 ustawy o egzekucji, jako środków odwoławczych od orzeczenia o udzieleniu zabezpieczenia.

O ile przepisy nie stanowią inaczej, opłatę należy uiszczyć w momencie składania wniosku o wykonanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 4 ustawy o upadłości konsumenckiej.

Opłaty sądowe mogą być naliczane od każdej czynności, w zależności od wartości przedmiotu sporu, zgodnie z poniższym wykazem.

P	D	H
o	o	R
w	H	K
y	R	
z	K	
e		
j		
0	3	1
,		0
0	0	0
0	0	,
	0	0
,		0
	0	
	0	

362
000
00,
000
,,0
00
00

693
000
00,
000
,,0
00
00

914
20
00,
000
,,00
0,
00
0

115
250
00,
000
000
,,
00
00

W
przyp
adku
15 0
00,0
0
HRK
należ
y
uiścić
opłat
ę
500,
00
HRK,
powi
ększ
oną
o

1%
kwot
y
powy
żej
15 0
00,0
0
HRK,
do
maks
ymal
nej
wyso
kości
5 00
0,00
HRK.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Nie dotyczy.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 14/01/2019

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym - Włochy

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

[Art. 50 ust. 1 lit. n\) – opłaty sądowe](#)

[Art. 50 ust. 1 lit. o\) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów](#)

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd niższego rzędu (*tribunale*) w okręgu, którego sporządzono dokument urzędowy; sąd rozpoznaje sprawę w składzie jednoosobowym.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Prezes sądu niższego rzędu, w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu dłużnika albo statutowej siedziby dłużnika, jeżeli jest on osobą prawną. Jeżeli nie można ustalić miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu dłużnika we Włoszech, bądź też siedziby osoby prawnej we Włoszech, uprawnionym organem jest prezes sądu niższego rzędu dla m. st. Rzymu (*Tribunale di Roma*).

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Włoskie prawo przewiduje, że organ ds. informacji może uzyskać dostęp do danych przechowywanych w archiwach publicznych w celu uzyskania informacji na temat rachunków bankowych.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd w składzie kolegiальnym; przewodniczącym jest sędzia, który wydał nakaz zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Organy właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia dokumentów to:

- a) urzędnik sądowy w okolicznościach opisanych w art. 23 ust. 5 rozporządzenia;
- b) kancelaria sądu, który wydał nakaz zabezpieczenia, w okolicznościach objętych stosowaniem przepisów art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3 i 6, art. 25 ust. 3 oraz art. 36 ust. 5 rozporządzenia;
- c) kancelaria sądu właściwego do wykonania nakazu w okolicznościach przewidzianych w art. 27 ust. 2 rozporządzenia;
- d) kancelaria sądu miejsca zamieszkania dłużnika w okolicznościach przewidzianych w art. 28 ust. 3 rozporządzenia.

Jeżeli nakaz zabezpieczenia został wydany w innym państwie członkowskim w okolicznościach, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3, art. 23 ust. 6 lub art. 25 ust. 3, sądem właściwym jest sąd powszechny właściwy do wykonania nakazu zabezpieczenia (zob. art. 50 lit. f)).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd powszechny miejsca zamieszkania strony trzeciej (art. 678 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego), który działa zgodnie z zasadami dotyczącymi wywłaszczenia stron trzecich lub zajęcia (*espropriazione presso terzi*).

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Rachunki wspólne oraz rachunki powiernicze, które mają więcej niż jednego właściciela, mogą podlegać nakazowi zabezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do proporcjonalnej części majątku należącej do dłużnika. Zakłada się, że części należne posiadaczy rachunków są równe, o ile nie udowodniono, że jest inaczej.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Na podstawie art. 545 i 671 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego spod zajęcia zwolnione są:

- a) świadczenia alimentacyjne, chyba że służą do zapewnienia utrzymania, ale wyłącznie w przypadku uzyskania zezwolenia prezesa sądu lub sędziego wyznaczonego przez sąd i wyłącznie w odniesieniu do części określonej w nakazie wydanym przez sąd;
- b) świadczenia wypłacane przez organizacje dobroczynne i dodatki dzienne wypłacane osobom uznanym za ubogie oraz płatności z tytułu urlopu macierzyńskiego, zdrowotnego lub koszty pogrzebu należne od funduszy ubezpieczeniowych, organów zabezpieczenia społecznego oraz instytucji dobroczynnych;

c) kwoty należne od osób prywatnych z tytułu płac, wynagrodzeń lub innych płatności związanych ze stosunkiem pracy, w tym kwoty należne z tytułu zwolnienia, mogą zostać zabezpieczone na poczet płatności alimentacyjnych w zakresie określonym zezwoleniem prezesa sądu lub wyznaczonego sędziego; zabezpieczeniu podlega do jednej piątej wartości tych kwot; jednocześnie zajęcia wynikające z połączenia podstaw wspomnianych powyżej nie mogą przekraczać połowy tych łącznych kwot;

d) renta dożywotnia, jeżeli jest zwolniona z opłat, w przypadku gdy istnieje przepis, że nie podlega ona nakazowi zabezpieczenia lub zajęciu wykraczającym poza niezbędne potrzeby wierzyciela;

e) kwoty należne od ubezpieczyciela ubezpieczonemu lub uposażonemu z tytułu umowy ubezpieczenia z zastrzeżeniem, w odniesieniu do opłaconych składek, przepisów dotyczących odwołania czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli oraz zgłaszania, uwzględniania i zmniejszania darowizn (*alla collazione, all'imputazione e alla riduzione delle donazioni*).

f) kwoty należne z tytułu emerytur, płatności odpowiadających emeryturom oraz innych świadczeń emerytalnych, z założeń, że zabezpieczeniu podlega wyłącznie kwota odpowiadająca maksymalnej wysokości miesięcznego dodatku socjalnego plus połowa tej kwoty i że kwota przekraczająca tę sumę może zostać zabezpieczona w granicach ustanowionych w lit. c) i d);

g) fundusze specjalne przeznaczone na zasiłki i pomoc socjalną ustanowione przez przedsiębiorcę, w tym bez składek pracowniczych, w przypadku gdy obejmują one kwoty wpłacone przez wierzycieli lub pracowników przedsiębiorcy;

Prawo stanowi również, że kwoty należne z tytułu wynagrodzeń i innych płatności związanych z zatrudnieniem lub pracą, w tym płatności z tytułu zwolnień oraz płatności emerytalnych oraz zasiłków odpowiadających emeryturom lub innym świadczeniom emerytalnym przelane na rachunek bankowy lub pocztowy dłużnika, mogą podlegać zabezpieczeniu powyżej kwoty stanowiącej trzykrotność zasiłku socjalnego w przypadku gdy zasilenie rachunku miało miejsce przed wydaniem nakazu zabezpieczenia; w przypadku gdy zasilenie rachunku ma miejsce z datą lub po dacie wydania nakazu zabezpieczenia, kwoty te mogą podlegać zabezpieczeniu w granicach określonych w ust. 3, 4, 5 i 7 oraz przepisach szczególnych ustawy.

Do dłużnika należy wykazanie, że roszczenie podlega zwolnieniu z nakazu zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Co do zasady, depozytariusz majątku objętego nakazem zabezpieczenia, tj. bank w przypadku rachunku bankowego, jest uprawniony do żądania opłaty z tytułu zabezpieczenia i przechowywania majątku; wysokość tej opłaty ustala się zgodnie z obowiązującymi stawkami lub stawkami, które zwykle mają zastosowanie w podobnych przypadkach, doliczając zwrot udokumentowanych kosztów niezbędnych do przechowania majątku. Są to koszty poniesione w związku z doręczeniem oświadczenia, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia.

Stroną zobowiązaną do uiszczenia tej opłaty jest (tymczasowo) wnioskodawca. Sąd podejmuje decyzję, którą ze stron należy ostatecznie obciążyć kosztami.

Przekazanie informacji dotyczących rachunków na podstawie art. 14 nie stanowi uzasadnienia dla nakładania przez banki opłat za tę usługę. Zgodnie z prawem krajowym banki mają obowiązek aktualizować archiwa, z których we Włoszech można uzyskać informacje dotyczące rachunków bankowych na mocy art. 14 rozporządzenia.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Bez uszczerbku dla opłat sądowych należnych na podstawie art. 42 rozporządzenia (UE) nr 655/2014, rozpatrzenie oraz wykonanie nakazu zabezpieczenia, o wydanie którego złożono wniosek we Włoszech, wymaga uiszczenia opłat z tytułu sporządzenia odpisów dokumentów z postępowania sądowego oraz opłat należnych urzędnikom sądowym z tytułu doręczenia dokumentów.

Opłaty za sporządzenie odpisów określono na podstawie tabeli w załączniku 7 do dekretu prezydenckiego nr 115 z dnia 30 maja 2012 r. „Skonsolidowane przepisy i regulacje dotyczące opłat sądowych” (*Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in tema di spese di giustizia*).

W przypadku opłat należnych z tytułu doręczenia dokumentów, należy dokonać rozróżnienia, czy dokumenty zostały doręczone bezpośrednio adresatowi przez urzędnika sądowego czy przesłane pocztą. W pierwszym przypadku należy pokryć koszty podróży urzędnika sądowego na podstawie art. 27 wspomnianych wyżej skonsolidowanych przepisów, obliczone zgodnie z art. 35 tychże i z uwzględnieniem wartości odniesienia, które aktualizowane są każdego roku dekretem ministra sprawiedliwości. W drugim przypadku zamiast kosztów podróży należy pokryć koszty doręczenia pisma. W obu przypadkach – tj. doręczenia do rąk własnych adresata oraz dostarczenia przez pocztę – należna jest opłata określona w art. 27 oraz obliczona na podstawie art. 34 przepisów

skonsolidowanych. Jeżeli doręczenie powinno nastąpić bezzwłocznie, zgodnie z art. 36 skonsolidowanych przepisów wzrasta zarówno wysokość opłaty, jak i koszty podróży.

Zob. artykuły wspomniane wyżej oraz załącznik 7 do dekretu prezydenckiego nr 115/2012, dostępne pod [linkiem](#).

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Nie istnieje wykaz kolejności wykonania krajowych nakazów zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Sąd orzeka w składzie jednoosobowym.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek odwoławczy do sądu powszechnego w składzie kolegiальnym można wnieść na podstawie art. 33, 34 i 35 rozporządzenia. Termin na wniesienie środka odwoławczego wynosi piętnaście dni; biegnie on od dnia wydania nakazu przez sąd, powiadomienia o nim lub doręczenia, w zależności które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

(A) Opłaty sądowe związane z wydaniem nakazu zabezpieczenia zależą od wartości roszczenia oraz instancji, w której prowadzono postępowanie sądowe, zgodnie z datą złożenia wniosku o wydanie nakazu zabezpieczenia:

a) w przypadku roszczeń do 1 100 EUR, opłaty wynoszą: 21,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 32,25 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 43 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

b) w przypadku roszczeń między 1 100 EUR a 5 200 EUR, koszty wynoszą: 49 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 73,50 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 98 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

c) w przypadku roszczeń między 5 200 EUR a 26 000 EUR, koszty wynoszą: 118,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 177,75 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 237 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

d) w przypadku roszczeń między 26 000 EUR a 52 000 EUR, koszty wynoszą: 259 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 388,50 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 518 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

e) w przypadku roszczeń między 52 000 EUR a 260 000 EUR, koszty wynoszą: 379,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 569,25 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 759 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

f) w przypadku roszczeń między 260 000 EUR a 520 000 EUR, koszty wynoszą: 607 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 910,50 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 1 214 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

g) w przypadku roszczeń powyżej 520 000 EUR koszty wynoszą: 843 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 1 264,50 EUR jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 1 686 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

h) w przypadku roszczeń o nieustalonej wartości koszty wynoszą: 259 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 388,50 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 518 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej. W przypadkach gdy na podstawie art. 7 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego właściwość wyłączną ma sędzia pokoju, koszty wynoszą jednak: 118,50 EUR, jeżeli postępowanie sądowe prowadzone jest w sądzie pierwszej instancji; 177,75 EUR, jeżeli prowadzone jest postępowanie odwoławcze; 237 EUR w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej.

Ponadto jeżeli wnioskuje się o wydanie nakazu przed wszczęciem postępowania co do istoty sprawy, w przypadku każdego postępowania naliczana jest opłata ryczałtowa w wysokości 27 EUR z tytułu kosztów doręczenia.

(B) Opłaty sądowe w przypadku wszczęcia postępowania odwoławczego wobec nakazu zabezpieczenia wynoszą 147 EUR w każdym przypadku.

Ponadto jeżeli wnioskuje się o wydanie nakazu przed wszczęciem głównego postępowania, w przypadku każdego postępowania naliczana jest opłata ryczałtowa w wysokości 27 EUR z tytułu kosztów doręczenia.

Opłatę należy uiścić przez wszczęciem postępowania, w chwilą wniesienia środka odwoławczego.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Akceptowane są wyłącznie tłumaczenia na język włoski.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 22/03/2019

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym - Cypr

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sądami właściwymi do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym są sądy rejonowe (*eparchiaká dikastíria*).

Sąd Rejonowy w Nikozji

- Adres: Charalambou Mouskou, 1405 Nicosia, Cypr
- Tel.: +357 22865518
- Faks: +357 22304212/22805330
- E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Sąd Rejonowy w Limassol

- Adres: Leoforos Lordou Byronos 8, P.O. Box 54619, 3726 Limassol, Cypr
- Tel.: +357 25806100/25806128
- Faks: +357 25305311
- E-mail: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Sąd Rejonowy w Larnace

- Adres: Leoforos Artemidos, 6301 Larnaca P.O. Box 40107, Cypr
- Tel.: +357 24802721
- Faks: +357 24802800
- E-mail: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Sąd Rejonowy w Pafos

- Adres: Odos Neophytou/Odos Nikou Nikolaidi, 8100 Paphos, P.O. Box 60007, Cypr
- Tel.: +357 26802601
- Faks: +357 26306395
- E-mail: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Sąd Rejonowy w Famaguście

- Adres: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cypr
- Tel.: +357 23730950/23742075
- Faks: +357 23741904
- E-mail: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Organem, który został wyznaczony jako organ właściwy do uzyskiwania informacji o rachunkach, jest Bank Centralny.

Dane kontaktowe:

Adres pocztowy:

Kentriki Trapeza (Bank Centralny)

Leoforos Tzon Kennetu 80

1076 Nicosia

Cypr

lub P.O. Box 25529, 1395 Nicosia

Tel.: +357 22714100

Faks: +357 22714959

E-mail: [✉ cbcinfo@centralbank.gov.cy](mailto:cbcinfo@centralbank.gov.cy)

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Banki i instytucje kredytowe przekazują informacje do organu ds. informacji określonego w art. 6 ust. 2A ustaw o Banku Centralnym Cypru z lat 2002-2017, czyli do Centralnego Banku Cypru (art. 14 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 655/2014).

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Środek zaskarżenia od orzeczenia sądu rejonowego można skierować do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy

- Adres: Charalambou Mouskou, 1404 Nicosia, Cypr
- Tel.: +357 22865741
- Faks: +357 22304500
- E-mail: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Organem właściwym do przeprowadzenia powyższych czynności jest Ministerstwo Sprawiedliwości i Porządku Publicznego.

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Organem właściwym na potrzeby wykonania nakazu na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 655/2014 jest komornik sądowy (*dikastikós epidótis*).

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Nie istnieją przepisy krajowe regulujące kwestię zabezpieczeń na rachunkach wspólnych i powierniczych w sprawach cywilnych i handlowych. Strona, która zamierza ustanowić zabezpieczenie na takim rachunku, składa odpowiedni wniosek do sądu, który, w ramach swoich ogólnych kompetencji, wydaje nakaz zabezpieczenia całej kwoty lub jej części na rachunku lub odmawia wydania takiego nakazu, z uwzględnieniem okoliczności faktycznych sprawy.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Nie istnieją przepisy szczególne regulujące kwestię kwot zwolnionych z zajęcia w sprawach cywilnych i handlowych, z wyjątkiem kwot zajętych w postępowaniu karnym, które są zwolnione z zajęcia na potrzeby zabezpieczenia oraz zajęcia na potrzeby egzekucji podatkowej na podstawie art. 9 ust. B ustaw o poborze podatków z 1962 r. i 2014 r. oraz paragrafu 13 załącznika X do ustaw o podatku od wartości dodanej z lat 2000–2014.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

W prawie krajowym nie istnieją przepisy szczególne zabraniające naliczania takich opłat przez banki i pobierania ich od posiadaczy rachunków.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Brak opłat.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Brak przepisów.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Sądy rejonowe, tak jak w przypadku art. 50 ust. 1 lit. a).

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wносить odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek odwoławczy od orzeczenia wydanego przez sąd rejonowy można wnieść do Sądu Najwyższego (art. 21) w terminie 42 dni, jak stanowi art. 35 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego. Orzeczenie w sprawie środków tymczasowych należy zaskarżyć w terminie 14 dni od daty wydania tego orzeczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Szczegółowy wykaz kosztów jest dostępny na stronach 19-30 dokumentu, który można znaleźć pod [✉ następującym linkiem](#).

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Dokumenty mogą być przetłumaczone na język grecki lub angielski.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 18/04/2019

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym - Polska

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

W postępowaniu o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym właściwy jest sąd rejonowy lub sąd okręgowy, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji. Jeżeli nie można ustalić takiego sądu, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma być wykonany europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, a z braku tej podstawy lub w przypadku, w którym europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym miałby być wykonany w okręgach różnych sądów – sąd rejonowy dla m.st. Warszawy.

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejstry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Minister Sprawiedliwości, Departament Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka

Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa, Polska

tel.: +48 22 2390870; fax + 48 22 6280949; e-mail: dwmpc@ms.gov.pl

Uwaga: Wniosek o udzielenie informacji należy złożyć na piśmie i przesać pocztą na powyższy adres. Do wniosku o udzielenie informacji należy załączyć dowód uiszczenia opłaty. We wniosku o udzielenie informacji kierowanym do Ministra Sprawiedliwości na podstawie art. 14 rozporządzenia należy oznaczyć dłużnika przez podanie następujących danych:

a) w przypadku, gdy dłużnikiem jest osoba fizyczna:

- imię (imiona) i nazwisko - należy podać obligatoryjnie.

Natomiast fakultatywnie należy podać:

- numer identyfikacyjny PESEL, a w braku numeru identyfikacyjnego PESEL - numer paszportu lub dowodu osobistego

lub

- datę urodzenia oraz adres,

w zależności od tego, która z wyżej wymienionych informacji fakultatywnych jest dostępna.

b) w przypadku, gdy dłużnikiem jest osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna (niebędąca osobą prawną, ale mająca zdolność prawną): pełna nazwa - obligatoryjnie, numer z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP) lub numer z Rejestru Gospodarki Narodowej (REGON), a w braku takiego numeru – numer z innego właściwego rejestru, w którym podmiot jest wpisany oraz siedzibę.

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Minister Sprawiedliwości jako organ ds. informacji uzyskuje informacje o rachunkach bankowych z tzw. Centralnej informacji o rachunkach, która na jego wniosek pozyskuje takie informacje ze wszystkich banków działających na terytorium Polski i sporządza dla niego tzw. zbiorczą informację.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sądy okręgowe (za pośrednictwem sądów rejonowych) – w przypadku europejskich nakazów zabezpieczenia na rachunku bankowym wydanych przez sądy rejonowe oraz sądy apelacyjne (za pośrednictwem sądów okręgowych) – w przypadku europejskich nakazów zabezpieczenia na rachunku bankowym wydanych przez sądy okręgowe.

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Komornicy sądowi¹.

Lista i dane kontaktowe komorników sądowych: <https://www.ms.gov.pl/pl/lista-komornikow-sadowych>

Uwaga:

Co do zasady, do dokonywania czynności dot. wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym właściwy jest komornik sądowy ogólnej właściwości dłużnika, tj. zasadniczo komornik sądowy właściwy dla miejsca zamieszkania / siedziby dłużnika.

Wierzyciel ma jednak prawo wybrać dowolnego komornika sądowego (dokonując takiego wyboru, wierzyciel wraz z wnioskiem składa oświadczenie na piśmie, że korzysta z prawa wyboru komornika), z tym, że w pewnych przypadkach, szczególnie określonych przez przepisy, komornik wybrany w ten sposób przez wierzyciela może odmówić przyjęcia wniosku.

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Komornicy sądowi[1].

Lista i dane komorników sądowych:

<https://www.ms.gov.pl/pl/lista-komornikow-sadowych>.

[1] Co do zasady, do dokonywania czynności dot. wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym właściwy jest komornik sądowy ogólnej właściwości dłużnika, tj. zasadniczo komornik sądowy właściwy dla miejsca zamieszkania / siedziby dłużnika.

Wierzyciel ma jednak prawo wybrać dowolnego komornika sądowego (dokonując takiego wyboru, wierzyciel wraz z wnioskiem składa oświadczenie na piśmie, że korzysta z prawa wyboru komornika), z tym, że w pewnych przypadkach, szczególnie określonych przez przepisy, komornik wybrany w ten sposób przez wierzyciela może odmówić przyjęcia wniosku.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

a) rachunki wspólne

Na podstawie tytułu zabezpieczenia wystawionego przeciwko dłużnikowi można zająć wierzytelność z rachunku wspólnego prowadzonego dla dłużnika i osób trzecich. Zakres takiego zajęcia wyznacza co do zasady umowa regulująca prowadzenie rachunku, zawarta przez posiadaczy rachunku (w tym dłużnika) z bankiem. Jeżeli umowa nie określa udziałów poszczególnych posiadaczy w rachunku wspólnym albo gdy dłużnik w terminie tygodniowym nie przedłoży umowy komornikowi, domniemywa się, że udziały posiadaczy w rachunku są równe. Po ustaleniu udziału dłużnika w rachunku wspólnym pozostałe udziały zwalnia się od zajęcia.

b) rachunki powiernicze

Środki pieniężne znajdujące się na rachunku powierniczym (na którym mogą być gromadzone wyłącznie środki pieniężne powierzone posiadaczowi rachunku - na podstawie odrębnej umowy - przez osobę trzecią) nie mogą być zajęte na podstawie tytułu wystawionego przeciwko dłużnikowi, który jest posiadaczem rachunku powierniczego (powiernikiem). Nie ma natomiast przeszkód do zajęcia środków na rachunku powierniczym, jeżeli dłużnik jest osobą, która powierzyła powiernikowi te środki (powierającym).

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

- wolne od zajęcia, do wysokości 75 % minimalnego wynagrodzenia za pracę w każdym miesiącu kalendarzowym, w którym obowiązuje zajęcie, są środki pieniężne dłużnika zgromadzone na rachunku bankowym – niezależnie od źródła pochodzenia tych środków [1]

- wyłączone spod zajęcia są zgromadzone na rachunku bankowym dłużnika wszystkie kwoty pochodzące ze: świadczeń alimentacyjnych; świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów; świadczeń rodzinnych; dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych; zasiłków dla opiekunów; świadczeń z pomocy społecznej; świadczeń integracyjnych; świadczeń wychowawczych; świadczeń, dodatków, środków na utrzymanie lokalu i innych kwot przyznawanych na podstawie przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej [2].

[1] Minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane jest co roku, na rok następny, rozporządzeniem Rady Ministrów. W roku 2017 wynosi ono 2000 zł.

[2] [Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej](#) (j. t. Dz. U. z 2016 r., poz. 575)

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Bank może pobierać opłaty za przygotowanie, sporządzenie i przekazanie informacji stanowiących tajemnicę bankową uprawnionym przez ustawę osobom, organom i instytucjom oraz za wykonywanie innych (niewskazanych wprost w ustawie) czynności.

Takie opłaty mogą więc stanowić część kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego na podstawie krajowego tytułu zabezpieczenia (przez koszty postępowania zabezpieczającego rozumie się wszelkie koszty powstałe w związku z tym postępowaniem, w tym koszty komornicze związane z dokonywaniem zabezpieczenia).

W związku z powyższym komornik sądowy może żądać zaliczki na w/w opłaty od strony postępowania, która wniosła o dokonanie czynności – tu: wierzyciela, uzależniając dokonanie czynności od jej uiszczenia.

Komornik sądowy wydaje postanowienie jedynie w przedmiocie wysokości kosztów postępowania zabezpieczającego i przedstawia je sądowi.

O tym, która strona ostatecznie poniesie koszty postępowania zabezpieczającego, rozstrzyga sąd z urzędu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie głównej. Natomiast o kosztach postępowania zabezpieczającego powstałych później

rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Jeżeli zaś postanowienie, w którym udzielono zabezpieczenia, zostało wydane przed wszczęciem postępowania w sprawie głównej, a wierzyciel nie zachował wyznaczonego mu terminu do jej wszczęcia, dłużnik może w terminie dwóch tygodni od upływu tego terminu złożyć wniosek o przyznanie mu kosztów. W tym terminie wniosek taki może zgłosić wierzyciel, jeżeli nie wytoczył sprawy dlatego, że dłużnik zaspokoił jego roszczenie.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

a) opłata w wysokości 50 zł od wniosku o udzielenie informacji kierowanego do Ministra Sprawiedliwości na podstawie art. 14 rozporządzenia.

Uwaga: opłatę uiszcza się przelewem na rachunek bieżący Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nr rachunku (NRB): Narodowy Bank Polski O/O Warszawa 77 1010 1010 0400 1922 3100 0000.

Dane do w/w rachunku niezbędne dla przelewów z zagranicy:

Numer IBAN: PL 77 1010 1010 0400 1922 3100 0000.

Kod BIC: NBPL PLPW.

Do wniosku o udzielenie informacji należy dołączyć dowód uiszczenia opłaty. Minister Sprawiedliwości podejmie czynności w celu uzyskania informacji wyłącznie po uprzednim uiszczeniu opłaty.

b) opłata egzekucyjna (na rzecz komornika sądowego) za wykonanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w wysokości 2 % wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie mniejsza jednak niż 3 % przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego[1] i nie wyższa niż pięciokrotność tego wynagrodzenia.

Uwaga: opłatę uiszcza się wraz ze złożeniem wniosku o wykonanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, a jeżeli wierzyciel nie uiszczy jej wraz z wnioskiem, komornik wzywa wierzyciela do uiszczenia opłaty w terminie 7 dni. Do czasu uiszczenia opłaty komornik nie wykonuje europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym. Nieuiszczenie przez wierzyciela opłaty w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu wezwania komornika powoduje zwrot wniosku bez jego wykonania.

[1] Przeciętne miesięczne wynagrodzenie (w sektorze przedsiębiorstw) za dany miesiąc podawane jest w obwieszczeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w następnym miesiącu. W listopadzie 2016 r. wyniosło ono 4.329,71 zł.: <http://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/18,2017,kategoria.html>

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Zajęcie rachunku bankowego na podstawie krajowego tytułu zabezpieczenia nie stanowi przeszkody dla późniejszego zajęcia tego samego rachunku na podstawie kolejnego krajowego tytułu zabezpieczenia. Kolejność zajęcia na podstawie krajowych tytułów zabezpieczenia nie ma znaczenia w kontekście przyszłej egzekucji.

Zajęcie rachunku bankowego na podstawie krajowego tytułu zabezpieczenia nie stanowi również przeszkody dla późniejszego zajęcia tego samego rachunku na podstawie tytułu wykonawczego ani prowadzenia egzekucji z tego rachunku na podstawie tego ostatniego tytułu. W przypadku, gdy taka egzekucja zostanie wszczęta, a kwota zgromadzona na rachunku nie wystarcza na pełne zaspokojenie wierzytelności objętych tytułem wykonawczym oraz krajowym tytułem zabezpieczenia, wierzyciel, który posiada krajowy tytuł zabezpieczenia, może zgłosić swój udział w podziale sumy uzyskanej z egzekucji. Kwota przypadająca takiemu wierzycielowi z podziału składana jest na specjalny rachunek depozytowy, z którego może być mu wypłacona po przedstawieniu stosownego tytułu wykonawczego.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Właściwy jest sąd rejonowy lub sąd okręgowy, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji. Jeżeli nie można ustalić takiego sądu, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma być wykonany europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, a z braku tej podstawy lub w przypadku, w którym europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym miałby być wykonany w okręgach różnych sądów – sąd rejonowy dla m.st. Warszawy.

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wносить odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Sądy okręgowe (za pośrednictwem sądów rejonowych, od orzeczeń których wniesiono środek odwoławczy w trybie art. 34 i które są właściwe do wydania nakazu zabezpieczenia). Sądy apelacyjne (za pośrednictwem sądów okręgowych, od orzeczeń których wniesiono środek odwoławczy w trybie art. 34 i które są właściwe do wydania nakazu zabezpieczenia).

Nazwy i dane kontaktowe sądów:

<http://bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/lista-sadow-powszechnych>.

Środek odwoławczy – zażalenie – wnosi się w terminie 7 dni od doręczenia postanowienia wydanego w wyniku rozpoznania wniosku złożonego na podstawie art. 33, art. 34 lub art. 35 rozporządzenia #_ftn1 [1].

#_ftnref1[1] Jeżeli – co może mieć miejsce raczej wyjątkowo – postanowienie zostało wydane na rozprawie, a strona nie zażądała w przepisany terminie (7 dni od ogłoszenia) doręczenia postanowienia – termin 7 dni na złożenie środka odwoławczego liczy się od dnia ogłoszenia postanowienia.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Opłata sądowa w wysokości 100 zł od wniosku o wydanie, zmianę lub uchylenie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Nie przewiduje się żadnego języka oprócz polskiego.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 02/04/2019